

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XI. De Pusice Praefecto artificum Saporis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

καὶ μακαριώτατον, ὑπὲρ θεῶν ἐλέσθαι δο-
 θανῆν ταυῦτα συμπαύειν διεξιόντος, οἳ παι-
 δολοῦσα παρὰ κελευδομένη ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐν
 χερὶ τρέπον ἐλθεῖν, ἕκαστος ἐπαίων, παρὰ δύ-
 μως παρὰ τὴν σφραγὶν ἐχώρη: ἐπεὶ δὲ τὸς
 ἐκατὸν διήλθεν ὁ δῆμος, τελευτήσαντες καὶ ἀν-
 τὸν συμπαύειν ἐκλήθη, καὶ ἀβδερχαλαάν καὶ ἀν-
 ανιάν ἀμφοτέροι ἢ γηραῖοι προσβύτε-
 ροι τῆς ἑσπέρου ἀπὸν ἐκκλησίας, ἀμα αὐτῶν συνε-
 λήθησαν, καὶ ἐν δεσμοῖς ἦσαν.

A. esse ac beatissimum omnium, pro Deo
 mortem ultro oppetere. Dum hæc dis-
 fereret Symeones, singuli tanquam exer-
 citatorem in sacris certaminibus mo-
 mentem quo ingrediendum sit modo, at-
 tentis auribus audientes, alacriter ad cæ-
 dem pergebant. Postquam centum il-
 los interemisset carnifex, ultimo loco
 & Symeonem ipsum occidit, & cum il-
 lo Abdechalaam & Ananiam. Hi senes,
 Presbyteri Ecclesiæ quam regebat Sy-
 meones, ambo unâ cum illo capti & in
 vincula coniecti fuerant.

Κεφ. ια΄.

Ἱερίστικὴ τῶ πρώτου ἐν τοῖς τεχνίταις σαβάρη.

Τῆνικαὶτα δὲ περὶ οὗτος ὁ πάντων ἡγετῶν
 τῆ βασιλείας τεχνίτῶν, ἀποθνήσκων, ἰδὼν
 ανανιάν τρέμοντα ὡς ὑπὸ πίεσιν ἐπὶ τὴν σφρα-
 γῆν, παρὰ βραχὺ ἐβη, ὡ γέρον μύλον τῆς
 ἰσχυρῆς, καὶ τὰ ῥῆμα ἀνῆκα ἡδὲ τῶ
 χεῖρ τὸ φῶς. ἀμα δὲ τὸ ἐπὶ πῶν, συνε-
 λήθη καὶ ὡς βασιλεῖα ἤχη ἢ χριστιανὸς
 ἀνα ὁμολογήσας, καθὼπ ἐλθὼν παρὰ τῶν
 ὑπὲρ τῆ δόγματῶν τῶ μαρτύρων παρὰ
 διέχθη τῶ βασιλεῖ, ὡς ἔδον παρρησια-
 σάμεν, παρὰ ζῆλον καὶ ὠμότητα τρέπον ἀπο-
 θανῶν παρὰ ἐχθρῶν πειρῶν τὸν τενοῦσα δια-
 ζῆλον αὐτῶν τὸν ἀνῆκα οἱ δῆμοι, τῆ δὲ ἀν-
 ῆτῶν γλώτῃ ἐξείκλυσαν διαβολῆς δὲ π-
 ναί, θυγάτηρ αὐτῶ παρὰ τῶν ἰσχυρῶν συλλη-
 φήσας, ὡς ἀνῆρθε ἢ δὲ ἐπιγρομῆ εἶτας,
 καὶ τὴν ἡμέραν ἢ τῶ μὲν παρὰ τῶ χεῖρ ἢ
 ἀνῆκα ἐπέλεῖτο, τῆς δὲ ἐν νεκρῶν ἀνα-
 στασις ἢ πανήγυρις παρὰ δεκάτο, ὡμο-
 λῆται (αὐτῶ παρὰ ζῆλον ἀνα πᾶσαν τὴν
 παρὰ τὴν γλῶσσοίτα, καὶ ἀδικία σα θάνα-
 τῶ τῶ σαλῆς χριστιανὸς εἶναι ὁμολογουῦτων
 πῆκα δὲ λέγεται ἰσχυρῶν κρείττονα πληθὺν
 χριστιανῶν, ὑπὸ ἐκφῶς ἀναιρεθῆναι οἱ τε
 ἰσχυρῶν καὶ πόλεως καὶ κώμας ἐπιμελῶς
 ἐθήσαν τῶ λαθῶνοντας οἱ δὲ, καὶ ἀπο-
 μάτι μὲν ὡς ἀγῶνι ἐαυτῶν κατεμύνον,
 ὡς μὴ τῆσιν ἢ δόξα τὸν χεῖρ ἀπαρνεῖσθαι
 ἀφῶ δὲ τῶ πάντων χριστιανῶν κτηνῶν,
 πλείστοι ἐν ἀλλοῖς τοῖς βασιλείοις ἀνῆρθε-
 σαν, καὶ ἀπὸ τῶ δὲ ἰσχυρῶν, τὰ μάλιστα βασιλεῖ

B
 C A P . X I .
 De Pufice Prefecto artificum Saporis.
 D U M hæc fierent, Pufices prefectus
 omnium regis fabricorum, ibidem
 stans, conspicatus Ananiam tremantem
 cum pararetur ad necem : paululum
 temporis, inquit, ô senex, claude ocu-
 los tuos, & bono animo esto. Mox enim
 videbis lucem Christi. Quæ cum dixit,
 illico comprehensus, ad regem per-
 ducitur. Et cum se Christianum fassus
 fuisset, quoniam de Doctrina Christia-
 norum & de Martyribus liberius locutus
 erat regi, perinde quasi contra jus fas-
 que fiducia usus, novo quodam & cru-
 delissimo mortis genere jubetur occidi.
 Perfossa enim ejus cervice circa tend-
 nem, speculatores linguam ejus illac
 evulserunt. Eodem tempore filia quo-
 que ejus, virgo Deo consecrata, delati-
 one quorundam comprehensa interfici-
 tur. Sequenti autem anno, eo ipso
 die quo passionis quidem Christi me-
 moria celebrabatur, resurrectionis vero
 expectabatur festivitas, crudelissimum
 D edictum Saporis per universam Perfa-
 rum ditionem propositum est, quo cun-
 cti qui se Christianos confessi essent,
 mortis supplicio addicebantur. Quo
 quidem tempore ajunt innumetabilem
 Christianorum multitudinẽ gladio cæ-
 sam esse. Nam & Magi, per singulas ur-
 bes & vicos studiote investigabant eos
 qui se occultarent: & Christiani, nemine
 etiam ipsos ducente, ultro semetipsos
 prodebant, ne silentio suo Christum ne-
 gasse viderentur. Porro cum Christi ani-
 omnes absque ulla miseratione trucidan-
 rentur, multi in ipso palatio necati sunt,
 atque inter hos Azadas Eunuchus, regi
 M n n ij

longe charissimus. Quem cum Saporis A peremptum accepisset, incredibili dolore percussus est. Et hanc quidem generalem Christianorum eadem compressit: solos vero Christianae legis doctores interimi praecepit.

κεχαρισμένον ὄν· ὃν ἐπέπεσε ἀποθανεῖν·
σαλευθεύσας ἐπὶ τῷ εἴδει, σελίλυτον εἰς ἀγαθὸν ἔφυ-
το· καὶ τὴν δημόδητῶν τῆν σφραγῆν ἐσπασ-
μόνας ἵνα τὸ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν ἀνακατα-
προσέταξεν.

CAP. XII.

De Tarbula Symeonis sorore, deque eius
Martyrio.

PER idem tempus cum regina in mor-
bum incidisset, Symeonis Episcopi
foror nomine Tarbula, virgo devota
comprehenditur, unā cum famula ipsius
quae idem vitae genus sectabatur, & cum
altera sorore quae post obitum viri nu-
ptiis renuntiaverat, eandemque vivendi
rationem erat amplexa. Captae sunt au-
tem fraude ac delatione Judaeorum, qui
eas accusaverant quod reginam malefici-
is appetiissent, ob Symeonis necem in-
fensae. At regina, ut solent aegroti abo-
minandis remediis aures accommodare,
eam delationem veram esse credidit,
praesertim cum à Judaeis profecta esset.
Idem enim cum ipsis sentiebat, & Juda-
ico ritu vivens, veraces illos ac sibi bene-
volos esse existimabat. Itaque Magi
Tarbulam & reliquas duas corripientes,
capitali supplicio addicunt, serraque bi-
fariam dissectas, patibulis suffixerunt:
atque ad depellendum morbum, regi-
nam per medium patibulorum transire
jusserunt. Porro Tarbulam istam de-
coram admodum ac formosam fuisse
perhibent: & quendam ex Magis ejus
amore captum, misit ad eam pecuniā
solicitate eam de stupro, & ipsi & sode-
libus ipsius incolumitatem pollicitum, si
morem ipsi gerere vellet. Illam vero
obscenos sermones ne auditu quidem
sustinentem, Magos quidem affecisse
contumelia, eisque impudicitiam ex-
probrasse: ad mortem vero alacri animo
properasse, mori potius optantem quam
virginitatem prodere. Cæterum cum
ex præcepto Saporis, sicut antea retuli-
mus, reliquis omnibus praetermissis, soli
sacerdotes ac Doctores Christianae legis
comprehendi cepissent, Magi & eo-
rum principes regionem Perfarum cir-
cumcuntes omni studio perquisitos Epi-
scopos ac Presbyteros divexarunt, ac
praecipue in partibus Adiabenorum.
Haec Perfidis regio est, maxima ex parte
à Christianis habitata.

Κεφ. ιβ΄.

Περὶ τῆς τῆς ταρβύλας τῆς ἀδελφῆς συμμιόν, ἧς τῆς μαρτυρίας ἀκού-
σας

ΚΑΤ' ἐνεὸν δὲ καιρῷ, νόσῳ ἀπεπειρασ-
τῆς βασιλίδος, συλλαμβάνεται συμ-
μιόν τὴν ἐπισκόπου ἀδελφῆν, ταρβύλα τῆς
νομα, ἰεροῦ πατρῶος, συνεραπείαν τῆς
αὐτῆς μετῆς ἰεροῦ, καὶ ἀδελφῆς τῆς ἰεροῦ
ἀνδρός, γάμον ἀπαγορευθεῖσαν καὶ οὐκ
ἀγομένην ἐγένετο δὲ αὐτῶν ἡ σύλληψις καὶ
διαβολῆς τῶν ἰουδαίων, ἐπαλιμμένων ὡς
μαγίκοις τῆς κρατέσειν ἐπέβλεψαν, διατα-
σάμενος θάνατον μνηστῶσαι ἡ βασιλίδος
καὶ γὰρ πᾶς τὸ νοσεῖν τοῖς ἀπευκταῖς ὑπερ-
τὴν ἀχρῆν ὑπέλαβεν ἀληθῆ εἶναι τὴν
ἰουδαίαν, καὶ μάλιστ' ὡς ἰουδαίων γεννη-
τῶν ἐπεὶ τὰ αὐτῶν ἐφρονεῖ καὶ ἰουδαίος
καὶ ἰουδαίος αὐτῆς ἠγεῖτο καὶ οὐκ αὐτῆς
ἐραβοῦντες ὅτι οἱ μάγοι ταρβύλα καὶ τῆς
πᾶς, κατὰ δικαίωσιν αὐτῶν θάνατον καὶ
νιδιχῆτεμόνας, ἀνεσκολόπισαν, καὶ ἰου-
δαίαν νόσον, δια μέσου τῆς σκολοπίου τῆς
βασιλίδος παρελθεῖν ἐπόμισαν ἰουδαίαν
ταρβύλα καὶ αὐτῆς, διπρεπῆ καὶ μάλα καλῶν
τὸ εἶδος ἠγάθη ἰουδαίαν ἡ αὐτῆς πᾶς
μάγων, καὶ ἀδελφῆς τῆς σπυρσίας λάβουσα
ἰουδαίαν καὶ οὐκ ἀπαγορευθεῖσαν εἰπεὶ ἐπι-
τησίαν αὐτῆς καὶ ταῖς συνέσεις τῆς ἡμετέρας
σελγῆς ἀκοῆς ἀναχομῆν, οὐκ ἐπίσταται
αὐτοῖς καὶ ἀκολοσιάν ὄνδισσαι ἀδελφῆς
ἡ μάλλον ἐλέασθαι ἀποθανεῖν ἢ τῆς παρῆς
ἀδελφῆς καὶ καλῶσαι ἡ καὶ τὴν ἰουδαίαν
ἀδελφῆς ἀξίως, ὡς ἐν τοῖς περὶ ἐν εἰρηλαίαι
λεξέειν, μόνος ὁ συλλαμβάνει τὸν ἰουδαίαν
τῆς ὑψηλῆς τῆς δόγματι, ἀδελφῆς
τῆς ἀρχιμάγοι ἀνά τῆν περὶ οὐρανῶν
λῶς ἐκακέρχεν τῆς ἐπισκόπου καὶ περὶ
εὐς, μάλιστ' ἡ καὶ τῆν διαδηνῶν χάραν
μα ἡ τὸ περὶ σκόν, ὡς ἐπίπαν χριστιανῶν